

Press och information

Europeiska unionens tribunal
PRESSMEDDELANDE nr 159/20
Luxemburg, den 16 december 2020

Dom i mål T-93/18
International Skating Union/kommissionen

Tribunalen fastställer att Internationella skridskoförbundets regler, innehållande stränga sanktionsåtgärder mot de idrottare som deltar i av förbundet icke godkända tävlingar i hastighetsåkning på skridskor, strider mot EU:s konkurrensregler

Däremot gjorde kommissionen fel då den vidtog åtgärder med avseende på Internationella skridskoförbundets skiljedomsregler

International Skating Union (Internationella skridskoförbundet) (nedan kallat ISF) är det internationella idrottsförbund som erkänts av Internationella olympiska kommittén (IOK) för att ombesörja organisering och förvaltning av idrotterna konståkning och hastighetsåkning på skridskor. ISF idkar dessutom näringsverksamhet i det att förbundet anordnar de största internationella tävlingarna i hastighetsåkning på skridskor, såsom Europamästerskapen, världsmästerskapen och Olympiska vinterspelen.

År 2014 hade det koreanska bolaget Icederby International Co. Ltd för avsikt att i Dubai (Förenade Arabemiraten) anordna en tävling i hastighetsåkning på skridskor i ett nytt format. ISF hade emellertid inte lämnat något tillstånd till denna tävling, varför nämnda bolag fick svårt att få professionella skridskoåkare att delta i tävlingen; detta ledde till att bolaget avstod från att genomföra projektet. De skridskoåkare som är medlemmar i de nationella förbund som i sin tur är medlemmar i ISF omfattas nämligen, enligt ISF:s stadgar, av ett regelverk som innebär att de först måste inhämta tillstånd från ISF. Detta regelverk innehåller så kallade "behörighetsregler". Enligt dessa behörighetsregler, i den lydelse som var tillämplig under den aktuella perioden, kunde en skridskoåkare som deltog i en icke godkänd tävling bli utesluten på livstid från samtliga tävlingar som anordnas av ISF.

Två professionella skridskoåkare från Nederländerna ingav klagomål till Europeiska kommissionen. I beslut meddelat den 8 december 2017¹ (nedan kallat det angripna beslutet) fann kommissionen att ISF:s behörighetsregler inte var förenliga med unionens konkurrensregler (artikel 101 FEUF) i det att behörighetsreglernas syfte var att begränsa professionella skridskoåkares möjligheter att fritt delta i internationella tävlingar anordnade av utomstående aktörer; därmed frångavs dessa aktörer möjligheten att anlita de idrottare som behövdes för att sådana tävlingar skulle kunna anordnas. Kommissionen förelade därför ISF, vid äventyr av löpande vite, att upphöra med den aktuella överträdelsen. Kommissionen ålade emellertid inte ISF några böter.

ISF angrep nämnda beslut vid Europeiska unionens tribunal. Tribunalen tar därmed för första gången ställning till ett beslut där kommissionen slår fast att ett idrottsförbunds regelverk strider mot unionens konkurrensregler. Tribunalen fastställer att kommissionen gjorde rätt då den fann att det aktuella regelverket kunde kvalificeras som en konkurrensbegränsning genom syfte, men ogiltigförklarar delvis det angripna beslutet, nämligen i den del som avser de gentemot ISF vidtagna korrigeringsåtgärderna.

Tribunalens bedömning

¹ Kommissionens beslut C (2017) 8230 final av den 8 december 2017 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska samarbetsområdet (Ärende AT/40208 – Internationella skridskoförbundets behörighetsregler).

Tribunalen finner, för det första, att kommissionen gjorde en riktig bedömning då den fann att syftet med behörighetsreglerna är att begränsa konkurrensen i den mening som avses i artikel 101 FEUF.

Tribunalen konstaterar i detta avseende att ISF befinner sig i en situation som kan ge upphov till intressekonflikter. ISF har nämligen, å ena sidan, en regleringsfunktion som innebär att ISF kan utfärda föreskrifter gällande de idrottsgrenar som omfattas av ISF:s behörighet; ISF kan därvid ge tillstånd till tävlingar som anordnas av utomstående aktörer. Å andra sidan idkar ISF näringsverksamhet i det att ISF själv anordnar de största tävlingarna i hastighetsåkning på skridskor; det är därvid fråga om tävlingar som professionella skridskoåkare måste kunna delta i för att de ska kunna försörja sig. Tribunalen finner att de skyldigheter som åligger idrottsförbund då de utövar sin regleringsfunktion enligt artikel 101 FEUF framgår av fast rättspraxis om tillämpningen av artiklarna 102 och 106 FEUF.² Detta innebär att ISF mot denna bakgrund är skyldigt att, vid prövningen av tillståndsansökningar, se till att de utomstående aktörer som anordnar tävlingar i hastighetsåkning på skridskor inte på ett otillbörligt sätt fräntas möjligheten att få tillträde till den relevanta marknaden så att konkurrensen på denna marknad snedvrids.

Tribunalen prövar därefter kommissionens bedömning av behörighetsreglernas innehåll. Tribunalen konstaterar inledningsvis att det i dessa regler inte finns någon uppgift om vilka legitima syften som eftersträvas med dessa regler. Dessutom är det först från och med år 2015 som dessa regler innehåller kriterier för tillståndsgivningen, vilka för övrigt redovisas på ett icke uttömmande sätt. Mot denna bakgrund kan inte alla de krav som ställs upp sedan detta datum anses utgöra klart och tydligt angivna, transparenta, icke-diskriminerande och kontrollerbara tillståndskriterier som i sig är ägnade att säkerställa att de som anordnar tävlingar verkligen får tillträde till den relevanta marknaden. Tribunalen finner därför att ISF – även efter det att tillståndskriterierna antagits år 2015 – behållit ett stort utrymme för att efter eget skön besluta att inte lämna tillstånd till sådana tävlingar som utomstående aktörer ämnar anordna.

Vad vidare gäller regelverket med tillämpliga sanktionsåtgärder betonar tribunalen följande. Att dessa sanktionsåtgärder är mycket stränga utgör en högst relevant omständighet vid prövningen av om det eventuellt finns något som hindrar att god och sund konkurrens råder på den relevanta marknaden. Sådana mycket stränga sanktionsåtgärder kan nämligen avhålla idrottare från att delta i tävlingar som anordnas utan ISF:s tillstånd, även då det inte finns några godtagbara skäl för att inte meddela tillstånd. Tribunalen finner att de sanktionsåtgärder som anges i behörighetsreglerna – även efter det att regelverket mjukats upp år 2016 – är oproportionerliga. Den situation som föreligger sedan år 2016 kännetecknas nämligen inte bara av att regelbrotten även fortsättningsvis är illa definierade, utan även av att de sanktionsåtgärder som vidtas mot den som deltar i icke-tillståndsgivna tävlingar anordnade av utomstående aktörer även fortsättningsvis är mycket stränga sett till varaktigheten, med beaktande av den genomsnittliga längden på en skridskoåkares karriär.

Avslutningsvis prövar tribunalen kommissionens bedömning av de ändamål som eftersträvas med behörighetsreglerna. Tribunalen erinrar i detta avseende om att det är ett legitimt ändamål enligt artikel 165 FEUF att värna idrottens integritet. ISF fick således enligt tribunalen anta ett regelverk avsett att förebygga de risker som finns för att idrottstävlingar manipuleras för vadhållningsrelaterade syften, samt som är avsett att säkerställa att idrottstävlingar anordnas på ett sätt som motsvarar vad som anses vara vedertaget. Inte desto mindre är det så att ISF:s regler går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa ändamål, varför nämnda regler inte kan anses vara proportionerliga i förhållande till dessa ändamål. Kommissionen gjorde således en korrekt bedömning då den fann att det utifrån ifrågavarande ändamål inte kan anses föreligga några godtagbara skäl för de begränsningar som följer av systemet med förhandstillstånd.

Vid en samlad bedömning finner tribunalen således att kommissionen gjorde en riktig bedömning då den fann att behörighetsreglerna är tillräckligt skadliga för konkurrensen – särskilt med avseende på reglernas innehåll – för att de ska anses utgöra en konkurrensbegränsning genom syfte.

² Domstolens dom av den 1 juli 2008, MOTOE, [C-49/07](#) (punkterna 51 och 52), och dom av den 28 februari 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, [C-1/12](#) (punkterna 88 och 92); se även pressmeddelande [n° 21/13](#)).

Tribunalen prövar, för det andra, lagenligheten av korrigeringsåtgärderna i det angripna beslutet, det vill säga de åtgärder som kommissionen vidtog för att få den aktuella överträdelsen att upphöra. Tribunalen bifaller delvis sökandens ogiltighetsyrkanden i detta avseende, i det att kommissionen förelagt ISF att, vid äventyr av löpande vite, i betydande mån ändra sina skiljedomsregler för det fall ISF behåller sitt regelverk med krav på förhandstillstånd.

Tribunalen påpekar att kommissionen fann att dessa skiljedomsregler (som innebär att Idrottens skiljedomstol i Lausanne (Schweiz) ska vara exklusivt behörig att pröva överklaganden som ges in mot beslut om avslag på behörighetsansökningar, samt att skiljedomarna ska ha bindande verkan) ytterligare förstärkte de konkurrensbegränsningar som uppkommit till följd av behörighetsreglerna. Kommissionen utgick i detta avseende från riktlinjerna för bötesberäkning,³ närmare bestämt från det däri angivna rekvisitet "försvårande omständighet". Tribunalen påpekar därför att det endast är olagliga åtgärder eller gärningar som innebär att överträdelsen blir mer konkurrenshämmande som kan utgöra skäl för att skärpa de bötesbelopp som döms ut för överträdelser av unionens konkurrensregler. I förevarande mål finner tribunalen emellertid att det inte är fråga om några sådana olagliga omständigheter. Det fanns således inte skäl för kommissionen att anse att ISF:s skiljedomsregler utgjorde en försvårande omständighet.

PÅPEKANDE: Tribunalens avgörande kan i fråga om rättsfrågor överklagas till domstolen inom två månader och tio dagar från delgivningen.

PÅPEKANDE: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

³ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).